Annus XXV - Vol. XXV 16 Martii 1933 Num. 5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Sacrum Consistorium d. 13 et 16 Martii 1933, p. 105.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis*: Decretum de Consistorio semipublico, cum Monito Praefecti Apost. Caeremoniarum, p. 142.

Diarium Romanae Curiae: Segreteria di Stato: Congregazioni assegnate ai nuovi Cardinali, p. 144.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXIII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 80 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 8,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris, 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXV, n. 5 - 16 Martii 1933)

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM
(die 13 Martii 1933)

		PAG.
I.	Camerariatus Sacri Collegii	105
II.	Relatio causae Beati A. H. Fournet	105
III.	Allocutio Sanctissimi Domini Nostri	106
IV.	Deputatio trium Cardinalium ad Portas Sanctas aperiendas	119
V.	Confirmatio Patriarcharum Armeni et Maronitae	119
VI.	Creatio et publicatio Patrum Cardinalium	122
VII.	Provisio Ecclesiarum	123
VIII.	Praestatio iuramenti ac postulatio Pallii	137

II

CONSISTORIUM PUBLICUM
(die 16 Martii 1933)

III

CONSISTORIUM SECRETUM
(die 16 Martii 1933)

		PAG.
I.	Provisio Ecclesiarum	140
II.	Oris aperitio et titulorum assignatio	140
III.	Postulatio Palliorum	140

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Decretum de Consistorio ad exquirenda suffragia pro canonizatione Beati A. H. Fournet. - *13 Martii 1933* 142

Monitum Praefecti Caeremoniarum Apostolicarum. - *16 Martii 1933* 143

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Segreteria di Stato: Congregazioni assegnate ai nuovi Cardinali 144

ANNUARIO PONTIFICIO per l'anno 1933

Ritratto di S. S. Pio XI, pp. 1080. - Legatura in tela, titolo in oro. — Contiene:

La serie dei Romani Pontefici — La Gerarchia Cattolica: Pontefice regnante - Collegio dei Cardinali - Patriarcati - Arcivescovati e Vescovati residenziali - Arcivescovati e Vescovati titolari - Abbazie e Prelature Nullius - Amministrazioni Apostoliche ad nutum Sanctae Sedis - Prelati di rito orientale con giurisdizione ordinaria - Dignitari che ebbero già Sedi residenziali - Vicariati Apostolici - Prefetture Apostoliche - Missioni - Custodia di Terra Santa - Religiosi — La Curia Romana: Sacre Congregazioni - Tribunali - Uffici — Rappresentanze della Santa Sede e Corpo diplomatico presso la Santa Sede - Commissioni permanenti - La Cappella Pontificia - La Famiglia Pontificia - Elemosineria Apostolica - Uffici e amministrazioni Palatine - Stato della Città del Vaticano - Ordini equestri.

APPENDICE:

Vicariato di Roma - Vicariato della Città del Vaticano - Istituti di studi superiori - Accademie Pontificie - Seminari - Collegi ecclesiastici - Collegi di Religiosi - Ospizi - Dati statistici - Distribuzione geografica delle Sedi residenziali, Vicariati e Prefetture apostoliche, ecc. - Elenco alfabetico dei nomi di curia - Indice delle Protettorie - Elenchi alfabetici degli appartenenti alla Cappella e alla Famiglia Pontificia - Dignitari defunti - Principali variazioni occorse durante la stampa - Indice alfabetico dei nomi delle persone - Indice delle materie - Indice schematico del volume - Correzioni ed aggiunte.

In Roma L. 25 — In Italia L. 28 — Estero L. 35 —

Venit Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

Annus XXV - Vol. XXV 16 Martii 1933 Num. 5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM

Feria secunda, die XIII Martii anno MDCCCCXXXIII, in Palatio Apostolico Vaticano fuit *Consistorium secretum*, cuius acta ex ordine referuntur:

I. – CAMERARIATUS SACRI COLLEGII

Reverendissimus Cardinalis Sincero detulit ac reddidit Perulam Sacri Collegii S. R. E. Cardinalium Ssmo Dño Nostro Papae, qui eam tradidit Reverendissimo Cardinali Cerretti pro hoc anno ipsius Sacri Collegii S. R. E. Cardinalium Camerario.

II. – RELATIO CAUSAE BEATI A. H. FOURNET

Tunc Revmus Cardinalis Praefectus Sacrae Congregationis SS. Rituum, impetrata Beatissimi Patris venia, sermonem habuit de causa Beati Andreae Huberti Fournet, Confessoris, ac recensuit acta quae in causa Beatificationis et Canonizationis eiusdem Beati, Sacra Rituum Congregatio, praevio accurato examine, admisit et approbavit. Relatione expleta, Ssmus Patrum Cardinalium singillatim suffragia exquisivit atque excepit ac deinde Consistorium semipublicum, die 2 Maii celebrandum, indixit.

III. – ALLOCUTIO SSMI DOMINI NOSTRI

VENERABILES FRATRES

Iterum vos, post temporis intervallum, non una de causa praeter communem consuetudinem diuturnum, in hunc sacri Consistorii consessum convocatos habemus; atque adeo acta, celebrationes, laeti tristesque eventus, quae, post Consistorium die XXX mensis Iunii, anno MDCCCCXXX habitum, inciderunt, frequentiora profecto sunt, neque ea possumus nisi presse breviterque attingere.

Quodsi in hisce rebus Encyclicas Litteras Constitutionesque « Casti connubii », « Quadragesimo anno », « Deus scientiarum Dominus » primum obtinere locum putamus, id ea ratione facimus, ut summae harum rerum gravitati debitum tribuamus honorem, utque denuo ex animo Nostro actuosam voluntatem sollicitudinemque expromere liceat, qua incensi impulsique sumus ad domestici convictus sanctitudinem tutandam, ad aequam operariae plebis condicionem inducendam, ac denique ad amplius vigentiusque sacrarum disciplinarum incrementum, pro facultate, provehendum.

Ac suapte natura in gravioribus Apostolicae Sedis actis eae Conventiones annumerantur, quae idcirco initae sunt, ut Religionis atque Ecclesiae condiciones in Civitatibus ordinentur: prout pactum, quod *concordatum* vocant, nuperrime cum Badensi Civitate conventum, tertium quidem recentiore hac aetate in Germania actum.

Ex variis ac paene innumeris celebritatibus, in quibus, datis litteris Nostrisque missis e sacro Ordine vestro Legatis, vel in divinum Regem, eucharisticis velis delitescentem, honorem atque amorem, vel qua filii pietatem debitumque gloriae decus erga magnam Dei Nostrique Matrem participavimus, illarum subit recordatio animum, et Eucharistici nempe Conventus, Dublini habiti, et LXXV exeuntis anni, ex quo se Lapurdi Immaculata Virgo conspiciendam dedit. Hoc ex oppido, ex prodigiali scilicet eius specu, Deipara Virgine bene Nobis precante, fere duodecim abhinc annis, profecti sumus, ut dilectam Nobis Mediolanensem archidioece-

sim, ad breve tempus regendam, susciperemus; ad Dublinensem vero civitatem, non modo litteras Nostras Nostrumque Legatum mittere, sed vivam etiam vocem Nostram transfundere datum est; ad Eucharisticum videlicet illum coetum, quem hinc fides ac pietas, illinc ingeniosa ac, pro temporum angustiis liberalissima Hibernorum gentis incepta, Nobis quidem carissimae, — hoc est Episcoporum, cleri populique — cum dignum prorsus « Sanctorum Insula », tum in historiae fastis admirabilem effecerunt, quae tot refert, veri nominis gloriam redolentes, Eucharisticos ex omnibus nationibus Conventus.

Praeclaris hisce Catholicae Ecclesiae fastis atque extraordinariis virtutis vigorisque eius documentis, non sine gaudio ac solacio, cotidiana ea respondent vitae laborisque eius incrementa, quae nimirum eo spectant, ut humani generis Redemptio largius in dies uberiusque ad effectum deducatur.

De profectu atque progressione intellegi volumus ecclesiasticarum circumscriptionum, seu in iis regionibus, in quibus dioecesium regimen legitime est constitutum, seu in eis, in quibus Missionales adhuc rem christianam provehunt, quaeque eorumdem opera reguntur; de frugifero agimus consolationeque referto opere tribus illis sacris Consiliis demandato — Consistoriali scilicet Congregationi, Congregationi item Orientali Ecclesiae praepositae, eique, quae propagandae Fidei destinatur; — quod quidem opus, ut omnes norunt, id enititur ut copiosiores postremis hisce temporibus lectosque fructus colligat et mystico Iesu Christi corpori adiiciat atque inserat: infideles nempe ad christianam fidem conversos — ibi procul dubio frequentiores, ubi crebriores sunt sacrorum ex indigenis administri — atque acatholicos et orientalium rituum dissidentes filios, qui, veluti optatissimum ab exilio in patriam reditum facientes, ad Romanam unitatem se feliciter receperunt. Heic igitur immortales Deo grates agimus; itemque gratum profitemur animum et Orientis Episcopis ceteroque clero, ob apostolicum eorum studium, et, ob collatam concorditer operam, latini ritus Missionalibus religiosisque sororibus, qui in Orientali Ecclesia apostolatus munere funguntur; immortales praesertim grates

agimus, ob actuosam voluntatem, ob christianam animorum fortitudinem, ad strenuum saepenumero heroum morem adactam, tot carissimis filiis Nostris in unam redeuntibus communis Patris domum.

Ad quod quidem divinae Redemptionis supernaeque vitae incrementum, adiutricem pretiosamque operam navarunt atque adhuc, assiduitate ardorisque contentione summis laudibus honestandis, navant, non modo Pontificia Opera Missionalia, sed *Catholica* etiam *Actio*, quae numquam praesentior, operosior numquam est, quam quoties Episcoporum ceterique cleri apostolatum participare potest. Haec incepta profecto atque adiutrix opera in catholicorum etiam regionibus christianae vitae fructus edidere non paucos, eosdemque salutiferos atque optimos. Religiosam institutionem dicimus — primam atque prae rebus omnibus necessariam; — quae magis cotidie magisque augetur atque diffunditur, quae in aptiorem cotidie ordinem redigitur, quaeque, etsi non ubique, recens invectis pervulgationis viis rationibusque proficit atque amplificatur. Eucharisticam dicimus pietatem ac vitam, quam largiore diligentioreque frequentatione, alacriore perspicacioreque fervore cum singuli, tum communitates ac populares ordines colunt ac refovent. Crebriorem dicimus atque studiosiorem spiritualium exercitiorum usum, non modo ad sacrorum administros quod attinet, sed etiam ad laicorum hominum multitudinem, eorum nominatim, qui vel disciplinarum studiis se dedunt, vel in fabriles artes incumbunt. Denique increbrescentem dicimus profectum eorum caritatis certaminum, quae privatim publice suscipiuntur, quaeque — cum nondum remittat, nedum considat, oeconomicarum rerum discrimen — et tempestiva admodum videntur, et pulcherrimum praestant christiani afflatus ac spiritus perfectumque documentum.

Neque silentio praeterire possumus, quin immo Nostris laudibus exornare cupimus, Vincentianos illos coetus, quorum plenum a constitutione saeculum nullum praeconium potest satius luculentiusque celebrare, quam eorum rationaria; quae quidem amplissimam per universum terrarum orbem eorum efficacitatem,

succrescens providentiaeque plenum eorum incrementum atque mirabilem ad animis corporibusque medendum caritatis vigorem patefaciunt. Postulat praeterea paterni gratique animi Nostri voluntas, ut, quae multis locis exstant, caritatis contentiones efferamus ac praedicemus, quae anxiis sollicitisque hortationibus respondentes, a Nobismet ipsis atque adeo a venerabilibus fratribus Episcopis habitis, fere ubique conflantur, ut promptius faciliusque locorum necessitatibus occurrant.

Actionem Catholicam memoravimus; perbrevi, quam fecimus, mentioni, contineri non possumus quin hoc persequendo adiiciamus: non mediocri Nos, eoque intimo, solacio idcirco affici, quod eam videamus ubique gentium institui mirandumque in modum incrementa capere; idque procul dubio ob pastorales Episcoporum curas, quibus sacrorum laicorumque hominum ordines generose obsequuntur. Paene innumerabilia sunt, quae ex omnibus orbis partibus, ne praetermissis quidem sacrarum Missionum regionibus, continenter accipimus, huius rei testimonia; quibus liquido patet maxima eam et omnibus apostolatus operibus et christianae vitae incolumitati atque profectui adiumenta conferre. Quod quidem ad « meliorum usque charismatum » aemulationem enititur, ad perfectionem, sanctitudinemque; ad pie operoseque orantis militantisque Ecclesiae vitam participandam; ad multiplicem usque, pro variis locorum rerumque adiunctis, operam navandam, — eamdemque studiosam usquequaque semper atque sollertem — ut animarum quaestus fiat iteratumque lucrum: earum maxime animarum, quae, vel ob materialistarum deliramenta atque fallacem ethnicorum doctrinam misere decipiuntur, vel ob vulgo inductas rationes, Societatis Religionisque ordini infensissimas — teterrimum id quidem ulcus, quod deteriores cotidie animis corporibusque continuo minitatur ruinas — transvorsum aguntur.

Iamvero Deus ipsemet, certis datis indiciis, eidem Actioni Catholicae probationis suaeque gratiae causa, dulce leniterque arridere visus est, cum in eam, in varios nempe eius ordines, quam Nos etiam atque etiam in oculis ferimus, arcana lectissimaque largiter effudit ecclesiasticae vocationis semina.

Indidem pronum est, sicubi ea atque interdum angustis adversisque rebus non caret, idcirco a Nobis — non sine incredibili solacio ac gaudio — divini eloquii sententiam districte eidem esse tribuendam, qua animi, aerumnis conflictati, Deoque cari, recreantur: « Quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te ». [1]

Quodsi pressius etiam cogitationem allocutionemque Nostram ad eam mystici ovilis partem convertamus, quae propius a Nobis abest, haud cunctanter asseverare debemus hanc ipsam maiorem propinquitatem impensius a Nobis operosiusque exquisivisse pastorale studium; eo vel magis quod peculiares diuturnae gravesque augustiae id postulare videbantur, quas ruinae vastitatesque Volturiensi, Anconitanae Senogalliensique regionibus a terrae motu illatae instantioris efficiebant potiorisque necessitatis. Atque vos, venerabiles fratres, ad Deo Nobiscum referendas grates adhortamur, qui, insuetis non obstantibus horum temporum difficultatibus, opera, quae suapte natura ad spiritualia maximaque, eademque necessaria, beneficia parienda in posterum destinentur, vel auspicari, vel exsequi magnaque ex parte ad exitum adducere concesserit. De non paucis agimus sacrorum Seminariis, quae maiora vocant, quaeque recens iis aliis ante acta aetate iam exstructis feliciter adiiciuntur; de plurimis agimus sacris ac paroecialibus aedibus, quae ad centum aliis itidem adduntur, quae iam in insulis fuere aut in continenti terra aedificatae; de novis denique paroeciis agimus, quae vel iam erectae, vel in eo sunt ut erigantur; de novis templis atque sacellis, quae in pomerio inque postremis episcopalis Urbis Nostrae partibus, succrescenti populo frequentioribus, excitata iam sunt vel in praesens efficienter apparantur; de sacra postremo dicimus Apostolica Visitatione, quae in hac eadem Urbe habetur, quaeque — sollicitam dilecto filio Nostro in Romana dioecesi Vicario eiusque adiutoribus conferentibus operam — iamdiu exoptata parit in animosque inducit uberrima beneficia; eidem igitur suisque adiutoribus omnibus gratam libenter significamus voluntatem Nostram.

[1] *Tob.* XII, 13.

Ac praeterea grati in Deum hominesque animi Nostri officio deesse putamus, si studiorum Universitatem Sacro Iesu Cordi dicatam, itemque incepta duo, quae ad eam attinent, silentio praetereamus. Quorum primum sollemnis est atque annalibus inserenda eius in amplissimam sedem translatio, quam quidem sedem, non sine providentis Dei nutu atque consilio, ibi apparari licuit, ubi sanctissimi illius ingenioque praestantis viri, Ambrosii nempe Ecclesiae Doctoris, memoria sospes adhuc volitat ac veluti efficiens excitat. Utique translatio eiusmodi — adiutrice divina humanaque ope — ita evenit, ut res prorsus miranda visa fuerit. Neque minus miranda res inceptum alterum Nobis videtur: dies scilicet, studiorum Universitati dicatus, nuperrime, ut nostis, ubique celebratus. Qua in causa, haud parum est et diligentissimae incepti eiusdem ordinationi, et Episcopis ceteroque clero, et eorumdem adiutoribus tribuendum; nihilo secius, si felicissimum superiorum annorum exitum exaequare potuimus — quod pro oeconomicarum rerum condicionibus ubique gentium adhuc in angustias redactis, incredibile prorsus ac praeter omnium facultatem videbatur — id procul dubio ex pia oritur christifidelium cuiusvis dioecesis, cuiusvis paroeciae, vel humillimae atque pauperrimae, ex eorum sollerti proficiscitur, magnanimaque saepenumero liberalitate. Quamobrem, postquam Deo optimo maximo cordatisque hominibus universis grates ex animo egimus, temperare Nobis non possumus quin Nationi etiam gratulemur, non modo quod idem exitus, in difficillimis rerum adiunctis, satis secundum oeconomicarum eius rationum indicium evadit, sed etiam — quod pluris est — quia certus hoc index exstat tam bene omnes esse animatos, ut, in quovis civium ordine, studiorum Universitatis momentum atque opportunitas et perpendatur omnino, et vel ad veri nominis iacturas faciendas atque incommoda toleranda animos commoveat.

Iamvero, si inde, quod laetum est, faustum auspicium sumere licet in novum annum; tristia non desunt tamen, proh dolor, quin immo affluunt, minarum plena. At quid in praesentia dicamus quod omnes exploratum non habeant, eorumque paene oculis non obversetur?

Illa permanet atque indurescit, anceps, dubia nationum omnium condicio; ob suspiciones trepida; ob adversantia commoda turbida, anxia; obque non consentaneas ac saepius repugnantes rationes, quas non aequa atque immodica Nationalistarum consilia invehunt, requiete carens atque adeo metuenda. Quorum profecto consilia atque proposita, ut nihil aliud magis, verae hominum populorumque fraternae necessitudini prorsus officiunt atque obstant, quae solummodo potest, per christianae caritatis praecepta, incitamenta, usum, radices agere suoque humore ali atque virescere. Caritatis huius virtute atque afflatu compulsi, pacem populis efferre atque praedicare nunquam praetermisimus; atque adventantibus nataliciis Redemptoris sollemnibus, aliquam potuimus, etsi brevem, pacis requiem obtinere. Verumtamen et in veteris et in novi terrarum orbis parte circumstrepunt arma, atque ex cruentatis vastatisque regionibus vox fraterni sanguinis ad caelum clamat.

Permanet, ut diximus, ubique gentium oeconomicarum rerum discrimen, ex quo acerbius tenuiores omnes vexantur: insontes nempe parvuli, veluti primi tenellique huius vitae flores; infirmi aegritudineque affecti; atque vel magis, ob graviora, quae incumbunt, incommoda, aetate grandiores, defessi iam longoque itinere confecti. Spiritualibus externisque in rebus ex eo praeterea conflictantur operarii atque opifices, quibus non ea tantummodo deest, quam digne mereri possunt, aequa merces, sed opera etiam ac labor; atque adeo ad coactum otium adiguntur, ex quo hinc pericula proficiscuntur allectationesque, illinc impensae, difficultates sollicitudinesque gignuntur et civili societati universae et iis, quorum eadem officio conformanda tuendaque concreditur. At sunt utique qui ex huiusmodi rerum molestia atque egestate commodum exquirunt, triste equidem commodum atque utilitatem: ii nempe, qui politico, civili religiosoque ordini adversantur. Contra hominum consortionem, contra Religionem sanctissimam, contra denique ipsum Deum hi bellum conflant atque urgent. Novimus profecto omnes interneciva, quae omnia permiscent, sententiarum eorum deliramenta; ac facinora, vel recens ac nuperrime edita,

plusquam satis ostendunt adlaborare eos, toto pectore omnibusque viribus, ut incepta sua pravaque consilia ad exitum perducant. Quod iam diu continenterque accidit in immensis, iisdemque infelicissimis, Russiarum regionibus; quod in Hispania; quod in foederatis Mexici Civitatibus; quod denique in angustioribus amplioribusque mediae Europae Nationibus; id nimio luculentius patefacit quid timendum sit ubicumque invehitur — atque quonam, venerabiles fratres, non advehitur? — nefasta eorum doctrinae pervulgatio, nefandius etiam incitamentum.

Tametsi, ad recentiora usque tempora, uni Romano Pontifici cordi erat gravia pericula denuntiare, quae in christiana civilis cultus instituta fere ubique populorum impendent, qui procul dubio eiusdem christiani cultus beneficiis fruuntur, necessariis prorsus maximaque aestimatione dignis; itidemque haud minus cordi erat praecipua remedia ac munimenta veluti digito demonstrare, quae et suprema sunt germanaque iustitiae caritatisque principia, et primaria immortaliaque praecepta de animarum praestantia, de hominis dignitate, origine ac fine, deque iis, quae eidem intercedunt cum Creatore, Redemptore, Domino ac Iudice Deo, rationibus peculiarissimis, cumque proximis suis ceterisque rebus omnibus. Quae utique praecepta ac disciplinae in Catholica dumtaxat Ecclesia perfectam assequi possunt explanationem, inviolatam incolumitatem, inerrantem interpretationem. Quapropter civilis ordinis humanaeque consortionis osores, licet cuiusvis religiosae doctrinae ipsiusque Dei inimicos se iactent — absque Deo, contra Deum! — Catholicae tamen Religioni atque Ecclesiae imprimis, nullaque interposita mora, iniurias inferunt; cum sacrosanctis rebus omnibus profanatione contumeliaque lacessitis, tum calumniis illatis, atque corrupta ex occulto historiae doctrinaeque fide, tum denique iis, quae in societate universisque nationibus exstant rationibus, commeatibus, commerciis ad pravum usum adductis, tum postremo veri nominis insectationibus vexationibusque instructis atque provectis, quemadmodum in supra memoratis Nationibus contigisse lamentamur. Qua in re, ius iustasque leges vi interdum licentiaque supplent; interdum vero novas leges, quas

iustitia non reprobare non potest, quasi sceleris socias efficiunt atque edunt. Nos igitur, vocem attollentes Nostram, non modo veritatis, iustitiae humanitatisque atque ipsius omnium gentium salutis prosperitatisque causae patrocinari non desistimus neque in posterum intermittemus; sed magis etiam magisque, ut divina tueamur iura, utque liberae hominum conscientiae iura vindicemus, quos universae paternitati Nostrae demandatos habemus, omni prorsus ope elaboraturi sumus. Qua paternitate permoti, Nationes populosque omnes considerent rogamus, ob tot tantaque lamentabilium rerum gesta, ubicumque Ecclesia clam aperte lacessitur, atque eius frugifera sanctitudinisque effectrix opera, ad iuvenes potissimum quod attinet, conflictata praepeditur, necessario ibidem pergravia damna conflari, et animis, et corporibus et fluxis rebus ipsis nocitura.

Nefanda horum Dei inimicorum agendi ratio, quae cotidie magis increscit atque pervulgatur, haec Nobis persequenda innuunt atque suadent, quae omnibus, ipsisquemet utilia fore confidimus. Exploratum habetis, venerabiles fratres, hos cuiusvis ordinis subversores — domestici, inquimus, socialis atque politici — in Deum, in quamlibet religiosam doctrinam, at in catholicam praecipue religionem atque Ecclesiam perpetuos convertunt acerrimosque conatus.

Nonne hinc liquido patet vel ab iisdem Deum religionemque catholicam, tutissima equidem propugnacula ac praevalidam haberi earum rerum omnium munitionem, quas ipsimet oppugnare atque evertere contendunt?

Nullo non tempore, proh dolor, inimici exstitere infitiatoresque Dei, quos, vel cum in imo tantum animo inimicitias atque infitiationes huiusmodi occulunt,[1] Sacrae Litterae stultos insipientesque passim appellant; cum vero Dei Spiritus impios in multigenam turbam coalescere cernit,[2] eorum item molimenta conatusque, Summo Dei Numine caelitus irridente ac dissipante, in irritum cedere conspicit; siquidem creata omnia omnium Creator in suam

[1] *Ps.* XIII, 1; LII, 1.

[2] *Sap.*, IV, 3 sqq.

ipse ultionem armabit, universumque terrarum orbem contra insensatos pugnare iubebit.[1]

Ecquid mente heic non reputamus quantopere hoc, quod in Deum geritur, bellum, omnium sane impiissimum, originem fontemque calamitatum, cum oeconomicarum tum bellicarum, haberi oporteat, quibus ubique terrarum tam acriter excruciantur homines?

Ad Catholicam Ecclesiam quod attinet, et multa eandem esse ad hunc usque diem perpessam novimus, et multa in posterum quoque passuram esse praevidemus; ipsius namque Conditor praeclarum non modo ei praenuntiavit, ac veluti testamento legavit insectationum aerumnarumque tolerandarum principatum, ex Dei nempe, veritatis probitatisque hostibus; verum etiam ad perpetuum ac praeclarum proelium eam instruxit, quod contra infernas potestates errorisque tenebras sit suscipiendum.

At eidem uni spopondit Sponsae suae Christus Dominus se omnibus diebus cum ea esse mansurum, neque unquam adversus eam portas inferi esse praevalituras. Decies enim noviesque revoluta saecula a divina peracta Redemptione promissum id fieri testantur: osores insectatoresque Christi Ecclesiae quovis tempore non defuere; at cunctis circumquaque dilabentibus, ea tantummodo incolumis exstat, sospesque servatur, ac vel laetiore atque firmiore spe fulta in posterum tempus prospicit, etsi acerbioribus in praesens urgetur incommodis.

De eo in primis intellegi volumus, qua cauto ac latenti, qua pervicaci ac indigno, novatorum pervulgationis studio, qui per Italiam universam, Nostri Primatus dicionem, effrenate bacchantur, inque Romam ipsam irrepunt, episcopalis honoris Nostri Sedem atque Urbem. At licet magis heic, quam alibi, ea Christi Domini verba *Non praevalebunt* vim potestatemque suam obtineant; gravior tamen heic Deo contumelia, maius rei religiosae animisque infertur detrimentum. Quam ob causam cum Nos ac venerabiles in episcopatu fratres, tum clerus ac christifideles omnes, at ii praecipue qui Actioni Catholicae adsciscuntur, eo officio obstrin-

[1] *Sap.*, V, 18, 21.

gimur gravissimo, ut Deo illatas resarciamus iniurias, atque damnis de quibus diximus, exstructo veluti aggere obsistendo, medeamur. Rei denique prospicientes divinamque opem precando conciliantes, sollertem operam navemus nostram, ut ingruentia mala praevertamus, pretiosiorem Urbis Nationisque thesaurum tueamur, quem maiores nostri hereditatem tradiderunt, hoc est fides christianaeque vitae instituta. Memoratum asseclas sibi conciliandi studium aliis obest utilitatibus, aliis etiam officit privatis publicisque bonis, quorum onus ea dumtaxat ratione Nostri officii est suscipere, quatenus in spiritualem illam omnium paternitatem recidit, quam Deus Nobis concredidit.

Nuncium illud deinde significamus, quo Nos necopinantes haud moleste affici non potuimus, ob regiam infantulam acatholico ministro baptizandam oblatam, sacris canonibus [1] violatis, itemque legitimis apertisque pollicitationibus posthabitis, quae Nobis, re penitus cognita, datae fuerant, quasque, tempore prae ceteris sane gravissimo ac sollemni, cum scilicet regales inirentur nuptiae — unde non mediocres Nobis sunt molestiae exortae [2] — regales pariter manus exaraverant atque obsignaverant; eaque omnia, quamvis ne lex quidem, quam *Constitutionalem* vocant, nullam violationibus huiuscemodi causam praeberet. Quas quidem pollicitationes, cum Nosmet, Apostolico adacti munere, condicionem dedissemus, iidemque suscepissent, ut maximi momenti dispensationes permitterentur, haud firmissime confidere non poteramus, quin promissum ea fide exsolveretur, quae augustos viros addecet in primis. At contra est factum. Quapropter cum istiusmodi rei rumor, Bulgariae fines praetergressus, ad alios etiam populos pervenerit, omnibus in admirationem, quam plurimis vero in offensionem adductis, demandati profecto Nobis officii esse ducimus, ne Coetus huius sollemnissimi praetermittamus opportunitatem, quin causae, de qua dicimus, onus, tum coram Deo tum coram hominibus, removeamus a Nobis. Quoniam vero de politica illius Nationis publicorum virorum interposita

[1] Cod. i. c., can. 2319, § 3.

[2] Cfr. sermonem ad Sacrum Collegium et ad Prael. die 24 Dec. 1930 habitum.

auctoritate mentio est facta, quasi de Civitatis commodis ageretur, hoc adiiciendo monemus, rem Nos, quae ad religionis conscientiam pertineat, cum regalibus dumtaxat ipsis viris deliberavisse.

Divinum igitur postulat Apostolici magisterii mandatum, ut, ob has magni ponderis causas, probos omnes invitemus, qui diligenter perpendant quantopere tranquillandis confirmandisque animis non modo, verum etiam paci publicaeque incolumitati servandae, inopportuna eiusmodi ac noxia agendi ratio, idcirco adversetur, quod sacrosancta, ab iis qui praesunt, officia violentur. Exploratum equidem habemus ex certissimis documentis in quosnam rei gestae periculum recidat; ac novimus item non modo canonicis poenis sanctionibusque in maerentem matrem non esse Nobis animadvertendum, sed neque eidem renuendam esse Apostolicam Patris Benedictionem. Ipsa enim ab eiusmodi negotio alienam se profitetur, quod omni ex parte, se posthabita, actum est, cuique nec aperte nec tacite assensit. Cum vero quid essent facturi comperisset, non satis ei virium facultatisque inerat, quibus repugnantem sententiam suam significaret.

Quodsi, ut accidit, reponunt — idque aliis suadere enituntur — se communi civium utilitati hac in re consuluisse, Nobis maerentibus divina ea verba in memoriam redigunt, quae quo magis e mente exciderunt, eo digniora sunt, quae a Civitatis praesertim moderatoribus intento studio reputentur: « Iustitia elevat gentem, miseros autem facit populos peccatum ». [1]

Iamvero, quandoquidem Maximum hoc, quod nuper indiximus, Iubilaeum, Annique Sancti divinae Redemptioni recolendae celebratio, eo spectat, idque, caelesti aspirante gratia, efficiet, ut homines, suorum veniam admissorum expiando consecuti, iustitiam impensius exquirant et in suos inducant christianae vitae mores; hac de causa, spe certa tenemur fore ut, — quo potissimum intendimus — piaculare hoc tempus christianos populos universamque hominum societatem ad supernarum rerum studium inprimis excitet animorumque renovationem: ac dein calamitatibus, quibus adhuc premimur, levamentum afferat, immo

[1] *Prov.*, XIV, 34.

etiam — quod utinam faxit Deus — finem imponat. Primus, de quo diximus, iubilaris anni fructus — ad superna scilicet animorum elatio atque provectus — vel ex divinae Redemptionis dumtaxat recordatione orietur, dummodo sit in omnium gratos animos revocata; quam quidem Redemptionem Deus ipsemet, homo factus, omniumque virtutum exemplar atque magister, sua morte suoque sanguine consummavit: alterum vero — aerumnarum nempe levamentum — recte facta precationesque, concorditer collata, a miserente Deo impetrabunt; idque, etiamsi necessaria tantummodo consilii lumina, itemque necessariam prorsus animorum concordiam coetibus illis concilient, quae per huius Anni Sancti decursum celebrabuntur, ut oeconomicae totius terrarum orbis rationes rectius componantur, ut ad efficientem militaris apparatus imminutionem animorumque pacationem deveniatur, ut denique aeri alieno, ob belli impensas coacto, prospiciatur. Hac de causa, quemadmodum cotidie Nos deprecaturi sumus, ita homines adhortamur universos, qui Nobiscum una comprecentur. Eo tamen primum spectat precatio Nostra, eo contendant, rogamus, filiorum supplicationes, ut nimirum divinae Redemptionis proposita ac Iesu Christi Servatoris nostri vota feliciter effecta dentur; quae quidem Nostram vestramque, venerabiles fratres, Episcoporum ceterique cleri, atque christianae plebis universae sanctitatem totis viribus assequendam postulant. Spem sustinent fidemque Nostram, ut ex sententia res cedant, plurima, eademque pia, saecularia sollemnia, quae vel superiore anno celebrata sunt, vel hoc eodem, non sine Providentis Dei nutu, celebrabuntur, quasi si festivo gaudio, sanctisque operibus atque inceptis, maximam hanc, quam auspicaturi sumus, Redemptionis faustitatem exornare percupiant. Ac magis magisque pretiosa ea venerabilium beatorumque Servorum Dei corona fidem Nostram adauget, quos, Anno Sancto vertente, aut maioribus aut maximis honoribus honestabimus.

Hi enim beatitatis sanctitudinisque viri ut perfecti sunt lectissimique divinae Reparationis fructus, ita, procul dubio, benigni erunt praesentesque patroni, qui suis precibus deprecationes nostras validiores efficient.

IV. – DEPUTATIO TRIUM CARDINALIUM AD PORTAS SANCTAS APERIENDAS

Mos est, ut nostis, Anno Sancto initium fieri ab aperiendis Basilicarum Patriarchalium Portis, sacro nempe sollemnique ritu, quo latius iis omnibus Ecclesiae thesauri patefacti declarantur, quotquot, paenitendi expiandique voluntate permoti, indicti Iubilaei Maximi beneficiis frui exoptant. Quapropter Kalendis Aprilibus, e decessorum Nostrorum instituto atque exemplo, Sanctam Basilicae Vaticanae Portam Nosmet ipsi, Deo favente, aperiemus. Ut autem id ipsum ad reliquas Patriarchales Basilicas eodem die eademque hora fieri possit, auctoritate Dei omnipotentis, beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra Legatos Nostros deligimus ac renuntiamus venerabiles fratres Nostros Ianuarium S. R. E. Cardinalem di Belmonte, Episcopum Ostiensem et Albanensem, eumdemque Sacri Collegii Decanum, qui Portam Sanctam Basilicae Sancti Pauli nomine Nostro aperiat; item Franciscum S. R. E. Cardinalem Marchetti Selvaggiani, sacra vice Urbis Antistitem ac Basilicae Lateranensis Archipresbyterum, qui Sanctam eiusdem Basilicae Portam nomine Nostro aperiat; denique Bonaventuram S. R. E. Cardinalem Cerretti, Basilicae Liberianae Archipresbyterum, qui Portam Sanctam eiusdem Basilicae nomine nostro aperiat. In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ Sancti. Amen.

Legatis vero hisce Nostris facultatem facimus, iis omnibus, qui sacro ritui intererunt, auctoritate Nostra benedicendi, plena iisdem proposita commissorum venia, statis condicionibus lucranda.

V. – CONFIRMATIO PATRIARCHARUM ARMENI ET MARONITAE

Praeterea, ut auctoritatem interponamus Nostram gemina causa postulat, quae ad illustres duas Orientis Ecclesias pertinet, ad Ecclesiam scilicet Ciliciae Armenorum et ad Antiochenam Maronitarum.

Cum enim anno MDCCCCXXXI venerabilis frater Paulus Petrus Terzian, Ciliciae Armenorum Patriarcha, ob provectam aetatem,

se amplissimo hoc munere abdicavisset, eodem ritu Episcopi, legitimam Synodum celebrantes, in eius locum venerabilem fratrem sublegerunt Avedim Arpiarian, Archiepiscopum titulo Anazarbensem Armenorum, cui nomen est inditum Avedis Petrus. Subinde cum Episcopi, qui ad suffragia ferenda coiverant, tum Patriarcha renuntiatus, litteras ad Nos dederunt officii plenas et catholicam religionem redolentes, quibus, re exposita, petebant ut peractam electionem ratam confirmatamque haberemus. Totius cognitionem negotii permisimus, ut moris est, venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus e sacro Consilio Orientali Ecclesiae praeposito; qui, deliberatione habita, Episcoporum illorum precibus annuendum censuerunt. De lectissimo enim Praesule agitur, qui, apostolico studio flagrans, ita in concreditis sibi ante acta aetate gravissimis muneribus obeundis se gessit, ut bonorum omnium aestimationem Nostramque benevolentiam non uno nomine sibi conciliaverit. Quapropter futurum confidimus — quod ex animo ominamur — ut Armenorum Ecclesia, eo rectore ac moderatore, feliciora cotidie incrementa capiat. Eius igitur electionem seu postulationem in Patriarcham Ciliciae Armenorum probandam ratamque habendam statuimus, eumdemque sacro Pallio de corpore beati Petri sumpto ornandum iudicavimus.

Itaque auctoritate Dei omnipotentis, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, electionem seu postulationem ab Episcopis Armenis factam de persona venerabilis fratris Avedis Petri Arpiarian confirmatam ratamque habemus; eumque ab archiepiscopatu titulo Anazarbensi ad patriarchalem Ciliciae Ecclesiam Armenorum evehimus et promovemus, atque Patriarcham ac Pastorem eiusdem Ecclesiae, ut in decreto et schedulis consistorialibus significabitur, constituimus et declaramus, contrariis quibuslibet non obstantibus. In nomine Patris ✠ et Filii ✠ et Spiritus ✠ Sancti. Amen.

Ad Antiochenam autem Maronitarum Ecclesiam quod attinet, nostis profecto venerabilem fratrem Eliam Petrum Huayek, huius Ecclesiae Patriarcham, anno MDCCCCXXXI in pace Christi

quievisse; quem quidem, pastorali studio ceterisque virtutibus praestantem, ut sui omnes ita Nosmet ipsi comploravimus. Paucis post obitum diebus, Maronitarum Episcoporum coacta Synodus, consentientibus omnium suffragiis, Patriarcham dixit venerabilem fratrem Antonium Arida Archiepiscopum Tripolitanum Maronitarum, qui sibi Antonio Petro nomen imposuit. Mox Episcopi, legitima hac Synodo celebrata, officiosas ad Nos dederunt litteras, quibus rogabant ut actam electionem auctoritate Nostra confirmaremus. Id ipsum per epistulam, facta etiam catholicae fidei professione, Patriarcha novensilis demisse petiit.

Hanc quoque causam detulimus, ut decuit, venerabilibus fratribus Nostris Cardinalibus e sacro Consilio Orientalis Ecclesiae negotiis moderandis; qui, re diligenter deliberata, postulationi huic concedendum autumarunt. Iamvero ad hanc sententiam amplectendam probandamque animum Nobis inclinant cognitae delecti Patriarchae virtutes, amplissimo huic pastorali muneri consentaneae. Quae quidem virtutum laudes tum praesertim enituere, cum is per diuturnum annorum spatium Tripolitanam archidioecesim regeret; quapropter dubitari non potest quin universa Maronitarum Ecclesia, in praesens sollerti gubernationi suae concredita, magis in dies magisque floreat: quod Nos a divino Pastorum Principe instanter adprecamur. Eum igitur in Patriarcham Antiochenum Maronitarum confirmare, eumdemque sacro Pallio, de beati Petri sepulchro sumpto, decorare decernimus.

Itaque auctoritate omnipotentis Dei, Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, electionem seu postulationem confirmamus ratamque habemus a venerabilibus fratribus Episcopis Maronitis factam de persona venerabilis fratris Antonii Arida, eumque, a vinculo absolutum, quo archidioecesi Tripolitanae Maronitarum adstrictus ad hunc diem tenebatur, Patriarcham Ecclesiae Antiochenae Maronitarum declaramus ac renuntiamus, prout in decreto et schedulis consistorialibus significabitur; contrariis quibuslibet non obstantibus. In Nomine Patris ✠ et Filii ✠ et Spiritus ✠ Sancti. Amen.

VI. – CREATIO ET PUBLICATIO PATRUM CARDINALIUM

Denique ad vos, venerabiles fratres, cura cogitationeque conversa, ut aliqua saltem ex parte amplissimum Ordinem vestrum suppleamus, qui, recentiore hoc temporis intervallo, non paucas fecit illustrium hominum iacturas, consilium cepimus sex lectissimos viros ad Romanae Purpurae dignitatem provehendi, quos vel perhonorificae apud exteras gentes legationes obitae, vel diligens episcopalis perfunctio muneris valde Nobis commendant, dignosque faciunt, qui in Ecclesiae Senatum adsciscantur.

Hi sunt:

ANGELUS MARIA DOLCI, Archiepiscopus tit. Hierapolitanus in Syria, Noster in Romania Nuntius Apostolicus;

PETRUS FUMASONI-BIONDI, Archiepiscopus tit. Docleaensis, Noster in Foederatis Americae Civitatibus Delegatus Apostolicus;

MAURILIUS FOSSATI, Archiepiscopus Taurinensis;

RODERICUS VILLENEUVE, Archiepiscopus Quebecensis;

ELIAS DALLA COSTA, Archiepiscopus Florentinus;

THEODORUS INNITZER, Archiepiscopus Vindobonensis.

Praeter hos, qui nominati sunt, adlegere in Collegium vestrum decrevimus praestantes alios viros duos; quos tamen in pectore reservamus.

Quid vobis videtur?

Itaque, auctoritate omnipotentis Dei, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, creamus et publicamus Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales

Ex Ordine Presbyterorum

ANGELUM MARIAM DOLCI,

PETRUM FUMASONI-BIONDI,

MAURILIUM FOSSATI,

RODERICUM VILLENEUVE,

ELIAM DALLA COSTA,

THEODORUM INNITZER.

Item duos alios, ut supra diximus, Cardinales creamus et in pectore reservamus, quandocumque arbitrio Nostro renuntiandos.

Cum omnibus dispensationibus, derogationibus ac clausulis necessariis et opportunis. In nomine Patris ✠ et Filii ✠ et Spiritus ✠ Sancti. Amen.

Iam nihil aliud reliquum est, nisi ut viduatis Ecclesiis consulamus.

VII. – PROVISIO ECCLESIARUM

Ex aula Consistoriali egresso Revmo Cardinali Boggiani, Ssmus ad officium *Cancellarii* Sanctae Romanae Ecclesiae, cui perpetuo exstat unita Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso, assumpsit eumdem Revmum Thomam Pium Episcopum Portuensem et Sanctae Rufinae S. R. E. Cardinalem Boggiani, qui deinde rediit in aulam Consistorialem.

Tum Revmus Cardinalis Sincero, retenta in Commendam, ad nutum Sanctitatis Suae, diaconia Sancti Georgii in Velabro, optavit ecclesiam suburbicariam Praenestinam; quo facto exivit ex aula. Ssmus, panditam optionem benigno favore prosecutus, providit *Ecclesiae Praenestinae* de Revmo Aloisio S. R. E. Presbytero Cardinali Sincero; qui iterum ingressus in aulam Consistorialem suum locum petiit paenultimum inter Cardinales ordinis episcopalis.

Similiter Revmus Cardinalis Cerretti, retento in Commendam, ad nutum Sanctitatis Suae, titulo Sanctae Caeciliae, optavit Ecclesiam suburbicariam *Veliternam*, quam eodem ritu Beatissimus Pater providit de Revmo Bonaventura S. R. E. Presbytero Cardinali Cerretti.

Eo iterum aulam ingresso et sedente ultimo inter Cardinales ordinis episcopalis, Revmus Cardinalis Mori, Diaconus sancti Nicolai in Carcere Tulliano, optavit ad Ordinem presbyteralem: quam optionem Sanctissimus benigno favore prosequens, elevavit pro hac vice diaconiam sancti Nicolai in Carcere Tulliano in titulum presbyteralem.

Deinde Ssmus sequentium Ecclesiarum propositionem peragere dignatus est, nimirum:

Archiepiscopali titulari Ecclesiae Antiochenae in Pisidia praefecit R. D. Philippum Bernardini, Antistitem Urbanum, quem deputavit Delegatum Apostolicum in Australasia.

Cathedrali Ecclesiae de Tulancingo, R. P. D. Aloisium Altamirano Bulnes, hactenus Episcopum Huajuapamensem.

Cathedralibus invicem perpetuo unitis Ecclesiis Aeserniensi et Venafranae, R. D. Petrum Tesauri, Urbanum Antistitem ac praepositum-parochum loci *Correggio* in dioecesi Regiensi Aemiliae.

Cathedralibus invicem perpetuo initis Ecclesiis Pistoriensi et Pratensi, R. D. Iosephum Debernardi, praepositum-parochum loci *Volpiano* in archidioecesi Taurinensi.

Cathedrali Ecclesiae Acerrarum, R. D. Nicolaum Capasso, Seminarii Aversani Rectorem.

Cathedrali Ecclesiae Albae Pompeiensis, R. D. Aloisium Grassi, sodalem Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli Apostoli.

Titulari episcopali Ecclesiae Tianeae, R. D. Aloisium Martinelli, Protonotarium Apostolicum *ad instar*, quem constituit Auxiliarem Reverendissimi Thomae Pii, Episcopi Portuensis et Sanctae Rufinae, S. R. E. Cardinalis Boggiani.

Insuper enunciavit se per Apostolicas sub plumbo Litteras Ecclesiae suburbicariae *Ostiensi* iam praefecisse Reverendissimum Cardinalem Ianuarium Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopum Albanensem, Decanum S. Collegii, qui proinde eamdem dioecesim Albanensem Ostiensi cumulavit.

Itemque alios per Apostolicas sub plumbo Litteras iam renunciatos sacrorum Antistites publicavit, videlicet:

ARCHIEPISCOPOS:

Vratislaviensem, Adulphum S. R. E. Card. Bertram, per elevationem sedis ad metropolitanam.

Catanensem, Carmelum Patanè, iam Archiepiscopum Hydruntinum.

Cyrrhensem, Ferdinandum Fiandaca, iam Episcopum Pactensem.

Rhusiensem, Ioannem Mondaini, iam Episcopum Synaïtanum.

Paderbornensem, Gasparem Klein, per elevationem sedis ad metropolitanam.

Milwaukiensem, Samuelem Stritch, iam Episcopum Toletanum in America.

Nicopsitanum, Ioannem Poggenburg, Episcopum Monasteriensem, nuper vita functum.

Hydruntinum, Cornelium Sebastianum Cuccarollo, iam Episcopum Bovinensem.

Synnadensem, Iosephum Belisarium Santistevan, Episcopum Sanctae Crucis de Sierra, nuper vita functum.

Seleuciensem in Isauria, Iulianum Gulielmum Conan, iam Archiepiscopum Portus Principis.

Silyensem, Antonium Iulianum Nowowiejski, Episcopum Plocensem.

Taurinensem, Maurilium Fossati, iam Archiepiscopum Turritanum.

Brysiensem. Carolum Mariam Alaphridum de Cormont, iam Episcopum Aturensem.

Rhemensem, Emmanuelem Caelestinum Suhard, iam Episcopum Baiocensem et Lexoviensem.

Darensem, Aloisium Fantozzi, iam Episcopum Verulanum, nuper vita functum.

Turritanum, Archangelum Mazzotti.

Theatinum, cum administratione perpetua dioecesis Vastensis, Iosephum Venturi, iam Episcopum Calliensem et Pergulanum.

Aquilanum, Gaudentium Manuelli, iam Episcopum Anagninum.

Methymnaeum, Aemilium Lisson, iam Archiepiscopum Limanum.

Salaminensem, Leonem Petrum Kierkels, Delegatum Apostolicum in Indiis Orientalibus.

Thessalonicensem, Iosephum Rossino, Visitatorem Ordinarium Seminariorum Italiae.

Anasarthensem, Ioannem Irenaeum Ioffily, iam Archiepiscopum Belemensem de Parà.

Anconitanum, cum adnexo titulo Ecclesiae Numanensis, Marium Giardini, iam Archiepiscopum Edessenum.

Mitylenensem, Ernestum Sena de Oliveira, Auxiliarem Emi P. D. Emmanuelis S. R. E. Card. Gonçalves Cerejeira, Patriarchae Lisbonensis.

Rossanensem, Dominicum Marsiglia.

Tyriensem, Aegidium Lari, Delegatum Apostolicum in Persia.

Sipontinum, cum administratione perpetua dioecesis Vestanae, Andream Cesarano.

Belemensem de Parà, Antonium Lustosa, iam Episcopum Corumbensem.

Rhedonensem, Renatum Mignen, iam Episcopum Montis Pessulani.

Amasenum, Franciscum Kordač, iam Archiepiscopum Pragensem.

Antinoitanum, Aloisium Benziger, iam Episcopum Quilonensem.

Sancti Iacobi de Chile, Horatium Campillo.

Aquensem, Emmanuelem Coste, iam Episcopum Carcassonensem.

Turonensem, Ludovicum Gaillard, iam Episcopum Meldensem.

Synnadensem, Iacobum Ghio, iam Archiepiscopum Urbinatensem.

Pragensem, Carolum Kašpar, iam Episcopum Reginae Gradecensis.

Aeginensem, Franciscum Sedej, iam Archiepiscopum Goritiensem et Gradiscanum, nuper vita functum.

Sancti Pauli de Minnesota, Ioannem Gregorium Murray, iam Episcopum Portlandensem.

Quebecensem, Rodericum Villeneuve, iam Episcopum Gravelburgensem.

Florentinum, Eliam Dalla Costa, iam Episcopum Patavinum.

Edessenum, Aloisium Centoz, Nuntium Apostolicum in Bolivia.

Aeginensem, Ioannem Mitty, iam Episcopum Lacus Salsi, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Eduardi Hanna, Archiepiscopi Sancti Francisci in California.

Pisanum, Gabrielem Vettori, iam Episcopum Pistoriensem et Pratensem.

Berocensem, Moysem Coelho, iam Episcopum Cajazeirasensem, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Adaucti Aurelii de Miranda Henriques, Archiepiscopi Parahybensis.

Phasianum, Ivanium Panikervirtis, Ordinarium fidelium Syromalankarensium, ritus Antiocheni, regionis Malabaricae, quae ad meridiem fluminis Pampae vergit.

Antiochenum in Pisidia, Gustavum Matteoni, iam Episcopum Grossetanum et Soanensem-Pitilianensem, Coadiutorem cum iure successionis, qui iam successit, bo. me. Prosperi Scaccia, Archiepiscopi Senensis.

Leucadensem, Petrum Chatelus, iam Episcopum Nivernensem.

Urbinatensem, Antonium Tani.

Friburgensem, Conradum Gröber, iam Episcopum Misnensem.

Trivandrensem ritus Antiocheni, nuper erecta archidioecesi, Ivanium Panikervirtis, iam Archiepiscopum Phasianum.

Rhyzaeanum, Tiberium Salazar, iam Episcopum Manizalensem, Coadiutorem cum iure futurae successionis, R. P. D. Emmanuelis Iosephi Cayzedo y Cuero, Archiepiscopi Medellensis.

Oxyrynchitanum, Antonium Benedictum Martins Junior, iam Episcopum Brigantiensem, Coadiutorem cum iure successionis, qui iam successit, bo. m. Emmanuelis Vieira de Mattos, Archiepiscopi Bracharensis.

Senonensem, Mauritium Feltin, iam Episcopum Trecensem.

Vindobonensem, Theodorum Innitzer.

Macrensem in Rhodope, Iosephum Bottaro, iam Archiepiscopum Bonaërensem.

Bonaërensem, Iacobum Aloisium Copello, iam Episcopum Aulonitanum.

Goyasensem, Emmanuelem Gomes de Oliveira, per elevationem sedis ad metropolitanam.

Gabulensem, Iosephum Attipetty, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Angeli Mariae Perez y Cecilia, Archiepiscopi Verapolitani.

Soteropolitanum, Oliveirum Mariam de Durfort de Civrac de Lorge, iam Episcopum Pictaviensem.

Oxyrynchitanum, Leonem Wałęga, iam Episcopum Tlöensem.

Carpathiensem, Stanislaum Gall, iam Episcopum Halicarnassensem.

Panamensem, Ioannem Maiztegui Besoitaiturria, iam Episcopum Tanaïtanum.

EPISCOPOS:

de Iquique, noviter erecta dioecesi, Carolum Labbè Marquez, iam Episcopum Bidensem.

Thibaritanum, Chidanè Mariam Cassà, Ordinarium pro catholicis indigenis ritus aethiopici in Erythraea.

Ecclesiensem, Ioannem Pirastru.

Lampsacenum, Franciscum Liou-King-Wen, Vicarium Apostolicum de Fenyang.

Circesiensem, Ioannem Cuvelier, primum Vicarium Apostolicum de Matadi.

Charistiensem, Ignatium Canazei, Vicarium Apostolicum de Shiunchow.

Troadensem, Bernardum Dembek, Auxiliarem R. P. D. Stanislai Kostka Lukomski, Episcopi Lomzensis.

Anglonensem-Tursiensem, Dominicum Petroni.

Aliphanum, Aloisium Noviello.

Melphiensem et Rapollensem, Aloisium Dell'Aversana.

Great-Ormensem, Edvinum O'Hara.

Trebennatensem et Praelatum « nullius » de Bono Iesu de Piauhy, Innocentium Lopez Santamaria.

Ebroicensem, Alfonsum Gaudron.

Sancti Deodati, Augustinum Marmotin.

Riopretensem, Libanium Lafayette.

Berolinensem, noviter erecta dioecesi, Christianum Schreiber, iam Episcopum Misnensem.

Sandomiriensem, Vlodimirum Bronislaum Iasiński.

Sancti Galli, Aloisium Scheiwiler.

Varmiensem, Maximilianum Kaller.

Pastopolitanum, Hippolytum Agudelo.

Katovicensem, Stanislaum Adamski.

Alatrinum, Marium Toccabelli.

Augustanum Vindelicorum, Iosephum Kumpfmüller.

Civitatis Castellanae, Hortanum et Gallesinum, Sanctinum Margaria.

Timisoarensem, noviter erecta dioecesi, Augustinum Pacha, iam Episcopum Lebediensem.

Sătmariensem et Magno-Varadinensem Latinorum, Stephanum Fiedler.

Maramuresensem, ritus graeci-rumeni, noviter erecta dioecesi, Alexandrum Rusu.

Vallitanum, Franciscum Xaverium Bini, Vicarium Apostolicum de Kartum.

Nuorensem, Iosephum Cogoni.

Citharizenum, Augustinum Roy, iam Episcopum Coimbaturensem.

Bolivarensem, Albertum Ordoñez, iam Episcopum Ibarrensem.

Synaïtanum. Ioannem Van Cauwenbergh, Auxiliarem Emi P. D. Iosephi Ernesti S. R. E. Cardinalis Van Roey, Archiepiscopi Mechliniensis.

Nanceiensem, Stephanum Iosephum Hurault, iam Episcopum Vivariensem.

Atrebatensem, Henricum Dutoit.

Bosanensem in Arabia, Ioannem Henricum Tihen, iam Episcopum Denveriensem.

Cartennitanum, Bertholdum Bühl, Vicarium Apostolicum de Chiquitos.

Misnensem, Conradum Gröber.

Venusinum, Aloisium Dell'Aversana, Episcopum Melphiensem et Rapollensem, propter unionem dioeceseos in personam cum dioecesibus Melphiensi et Rapollensi.

Croensem, Chrysanthum Luque, iam Auxiliarem bo. me. Eduardi Maldonato Calvo, Episcopi Tunquensis.

Lebediensem, Nicolaum Czarneckij.

Thasiensem, Franciscum Wall, Auxiliarem P. P. D. Eduardi Iosephi Byrne, Archiepiscopi Dublinensis.

Cuernavacensem, Franciscum Gonzalez, iam Episcopum Campecorensem.

Ilheosensem, Eduardum Iosephum Herberhold, iam Episcopum Hermopolitanum.

Aquisgranensem, nuper restituta dioecesi, Iosephum Vogt.

Sancti Ludovici Potosiensis, Gulielmum Tritschler.

Ruspensem, Aldeum Desmarais, Auxiliarem R. P. D. Fabiani Zoelli Decelles, Episcopi Sancti Hyacinthi.

Carolinapolitanum, Iosephum O'Sullivan.

Agathopolitanum, Iosephum Mariétan, iam Episcopum Bethleemitanum et Abbatem « nullius » Sancti Mauritii Agaunensis.

Gurzensem, Emmanuelem Ferrreira da Silva, Auxiliarem R. P. D. Theotonii Vieira de Castro, Archiepiscopi Goani et Patriarchae Indiarum Orientalium.

Siniandensem, Franciscum Xaverium Lauzirica Torralba, Auxiliarem R. P. D. Prudentii Melo y Alcalde, Archiepiscopi Valentini.

Kumbakonamensem, Petrum Rayappa.

Colophoniensem, Mathiam Ioannem Solá y Farrell, Vicarium Apostolicum de Bluefields.

Ubazensem, Astonem Chichester, primum Vicarium Apostolicum de Salisbury.

Drusilianensem, Iosephum Klemann, primum Vicarium Apostolicum Magni Namaqualand.

Fidentinum, Marium Vianello.

Verulanum, Franciscum De Filippis.

de Vijayapuram, noviter erecta dioecesi, Bonaventuram Ioannem Vincentium Arana Goigoras.

Cratiensem, Iosephum Chow, Vicarium Apostolicum de Pao-ting-fu.

Egugensem, Bonifacium Yeung, Auxiliarem R. P. D. Antonii Petri Ioannis Fourquet, Vicarii Apostolici de Canton.

Leucenum et Praelatum « nullius » Sancti Iosephi de Alto Tocantins, Florentinum Simonem Garriga.

Hierissensem, Theodorum Eugenin, Administratorem Apostolicum territorii de Valdivia, in dioecesi Sancti Caroli de Ancud.

Andriensem, Ferdinandum Bernardi.

Sarsinatensem, Theodorum Pallaroni.

Denveriensem, Urbanum Ioannem Vehr.

Toletanum in America, Carolum Alter.

Renensem, noviter erecta dioecesi, Thomam Gorman.

Nevensem, Patritium Iosephum Farrelly, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Ioannis Carroll, Episcopi Lismorensis.

Letopolitanum, Aemilium Cecco, Vicarium Apostolicum de Napo.

de Conceptione et de Chaco, noviter erecta dioecesi, Aemilium Sosa Gaona.

Anagninum, Attilium Adinolfi, iam Episcopum Triventinum.

Mangalorensem, Victorem Rosarium Fernandes.

Thevestinum, Aristidem Araujo Porto, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Ioannis Antonii Pimenta, Episcopi Montisclarensis.

Brictinoriensem, Franciscum Gardini.

Vatarbensem, Ioannem da Silva Campos Neves, Auxiliarem Emi R. P. Emmanuelis S. R. E. Cardinalis Gonçalves Cerejeira, Patriarchae Lisbonensi.

Silandensem, Iacobum Albertum Duffy, iam Episcopum Insulae Grandis.

Cochabambensem, Thomam Aspe.

Wilcanniensem, Thomam Martinum Fox.

Aimerensem, Pium Maturinum Le Ruyet.

de Fukuoka, Albertum Breton.

Tacapitanum, Ioannem Baptistam Gorordo, iam Episcopum Nominis Iesu seu Caebuanum.

Calliensem et Pergulanum, Philippum Mantini, iam Episcopum Bosanensem.

Ucculensem, Alfonsum Verwimp, primum Vicarium Apostolicum de Kisantu.

Thmuisanum, Petrum Fallaize, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Gabrielis Breynat, Vicarii Apostolici de Mackenzie.

Sebastopolitanum, Iacobum Roche, iam Episcopum Rossensem, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Roberti Browne, Episcopi Cloynensis.

Mutilensem, Maximilianum Massimiliani.

Nazianzenum, Augustinum Mancinelli, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Antonii Mariae Iannotta, Episcopi Aquinatensis, Sorani et Pontiscurvi.

Londonensem, Ioannem Thomam Kidd, iam Episcopum Calgariensem.

Pharsalium, Romulum Genuardi, Auxiliarem Emi P. D. Aloisii S. R. E. Cardinalis Lavitrano, Archiepiscopi Panormitani.

Mediensem, Franciscum Barda, Auxiliarem R. P. D. Anatolii Nowak, Episcopi Premisliensis Latinorum.

Uzitensem, Candidum Dominicum Moro, Vicarium Apostolicum de Cyrenaica.

Hermopolitanum, Fulgentium Franciscum Lazzati, Vicarium Apostolicum de Mogadiscio, nuper vita functum.

Traianopolitanum in Phrygia, Augustinum Laera, iam Episcopum Castellanetensem.

Jaboticaballensem, noviter erecta dioecesi, Antonium Augustum de Assis, iam Archiepiscopum Berytensem, servato titulo Archiepiscopi ad personam.

Sanctae Mariae, Antonium Reis.

Cratensem, Franciscum de Assis Pires.

Asculanum in Apulia et Ceriniolensem, Victorium Consigliere.

Castellanetensem, Franciscum Potenza.

Baiocensem et Lexoviensem, Franciscum Picaud, iam Episcopum Erythraeum.

Aturensem, Clementem Mathieu.

Forosemproniensem, Amadaeum Polidori.

Pactensem, Antonium Mantiero.

Conversanensem, Dominicum Argnani.

Bosanensem, Nicolaum Frazioli.

Triventinum, Ioannem Giorgis.

Vivariensem, Petrum Durieux.

de Villarica, noviter erecta dioecesi, Augustinum Rodriguez.

Brunensem, Iosephum Kupka, iam Episcopum Adräenum.

Reginae Gradecensis, Mauritium Picha.

Litomericensem, Antonium Weber.

Ceramensem, Antonium Valentem de Fonseca, Auxiliarem R. P. D. Ioannis Evangelistae de Lima Vidal, Archiepiscopi-Episcopi Villaeregalensis.

Eleuthernensem, Innocentium Verriet, Vicarium Apostolicum Curacaënsem.

Campecorensem, Aloisium Guizar.

Adräenum, Leonem Desmedt, Vicarium Apostolicum de Ningsia.

Petinessensem, Gasparem Schotte, Vicarium Apostolicum de Ningsia.

Hadrumetinum, Carolum Re, Vicarium Apostolicum de Nyeri.

Mosynopolitanum, Renatum Graffin, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Francisci Xaverii Vogt, Vicarii Apostolici de Yaounde.

Castoriensem, Benvenutum Ioachimum Alcaide y Bueso, Vicarium Apostolicum Goajirensem.

Ptolemaidensem in Phoenicia, Arsenium Turquetil, Vicarium Apostolicum de Hudson.

Aversanum, Carmelum Cesarano, iam Archiepiscopum-Episcopum Campaniensem, servato titulo Archiepiscopi ad personam.

Nyssenum, Hadrianum Bernareggi, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Aloisii Mariae Marelli, Episcopi Bergomensis.

Cliftoniensem, Gulielmum Lee.

Ibarrensem, Alexandrum Pasquel.

Insulae Grandis, Stanislaum Bona.

Miletopolitanum, Ambrosium Iacobum Moriarty, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Hugonis Singleton, Episcopi Salopiensis.

Tiniensem, Leopoldum Buteler, Auxiliarem R. P. D. Firmini Lafitte, Episcopi Cordubensis in America.

Antipyrgensem, Ioannem Tchang, primum Vicarium Apostolicum de Chaoshien.

Sanctoriensem, Timotheum Georgium Raymundos.

Coimbaturensem, Ludovicum Iosephum Tournier.

Rockhamptonensem, Romualdum Hayes.

Mallotanum, Georgium Weld, Vicarium Apostolicum Guyanae Anglicae.

Agrigentinum, Ioannem Baptistam Peruzzo, iam Episcopum Oppidensem.

Calyndensem, Franciscum de Pietro, iam Episcopum Acerrarum.

Aspendiensem, Alfonsum Mariam Ferroni, Vicarium Apostolicum de Laohokow.

Terracinensem, Setinum et Privernensem, Pium Leonardum Navarra, iam Episcopum Eugubinum.

Matagalpensem, Alexandrum Gonzales.

Patavinum, Carolum Agostini.

Cardicensem, Gulielmum Lemmens, Coadiutorem cum iure successionis, qui iam successit, bo. me. Laurentii Schrijnen, Episcopi Ruremondensis.

Erythraeum, Gulielmum Stockums, Auxiliarem Emi P. D. Caroli Iosephi S. R. E. Cardinalis Schulte, Archiepiscopi Coloniensis.

Aradensem, Theophilum Kalapurakal, Ordinarium fidelium Syromalankarensium, ritus Antiocheni, Malabaricae regionis quae in fluminis Pampae plagam septentrionalem spectat.

Sancti Severini cum Administratione perpetua dioecesis Treiensis. Petrum Tagliapietra.

Cortonensem, Iosephum Franciolini.

Tarquiniensem et Centumcellarum, Aloisium Drago.

Milevitanum, Ioannem de Hemptinne, primum Vicarium Apostolicum de Katanga.

Uzipparitanum, Ioannem Heffernan, Vicarium Apostolicum Zanzibariensem.

Phocaeensem, Aloisium Scortegagna, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Benedicti Pauli Alves de Souza, Episcopi Spiritus Sancti.

Eugubinum, Beniaminum Ubaldi.

Paphiensem, Laurentium Mathiam Vincenz, Coadiutorem cum iure successionis, qui iam successit, bo. me. Georgii Schmid de Grüneck, Episcopi Curiensis.

Oppidensem, Nicolaum Colangelo.

Angolensem et Congensem, Moysem Alves de Pinho.

Pomariensem, Paulum Audren, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Caroli de Gorostarzu, Vicarii Apostolici de Yunnanfu. Ille tamen ante susceptam consecrationem munere se abdicavit, quam renunciationem Beatissimus Pater admisit.

Furnitanum, Iulianum Mariam Nouailles, Vicarium Apostolicum Insularum Tahiti.

Munkacsiensem, ritus graeco-rutheni, Alexandrum Stoyka.

Tloensem, Leonem Wałęga, iam Episcopum Tarnoviensem.

Parmensem, Evasium Colli, iam Episcopum Jaciensem.

Collensem, Franciscum Niccoli.

Manchesteriensem, Ioannem Baptistam Peterson, iam Episcopum Hippenum.

Nottinghamensem, Ioannem Franciscum MacNulty.

Portlandensem, Iosephum McCarthy.

Bidensem, Iacobum McFadden, Auxiliarem R. P. D. Iosephi Schrembs, Episcopi Clevelandensis.

Astensem, Humbertum Rossi, iam Episcopum Segusiensem.

Montis Pessulani, Gabrielem Brunhes.

Cardicensem, Aloisium Lapierre, primum Vicarium Apostolicum de Szeping-kai.

Calgariensem, Petrum Iosephum Monahan.

Lamenum, Eduardum Myers, Auxiliarem Emi P. D. Francisci S. R. E. Cardinalis Bourne, Archiepiscopi Westmonasteriensis.

Tiruvallensem, ritus Antiocheni, nuper erecta dioecesi, Theophilum Kalapurakal, iam Episcopum Aradensem.

Gratianopolitanum, Dionysium Varroukas, Ordinarium pro fidelibus ritus byzantini intra fines ditionis Turcicae Europeae.

Cotennensem, Eugenium Artaraz Emaldi, Vicarium Apostolicum de Bac-Ninh.

Zaparenum, Pacificum Iulium Vanni, Vicarium Apostolicum de Sianfu.

Turuzitanum, Maturinum Mariam Le Mailloux, primum Vicarium Apostolicum de Douala.

Germanicopolitanum, Franciscum Joosten, primum Vicarium Apostolicum de Tatungfu.

Segusiensem, Humbertum Ugliengo.

Sancti Marci et Bisinianensem, Demetrium Moscato.

Şoanensem-Pitilianensem, Stanislaum Hamilcarem Battistelli.

Lystrensem et Praelatum « nullius » Altamurensem et Aquavivensem, Dominicum Dell'Aquila.

Seniensem, cum administratione perpetua dioecesis Modrussensis, Ioannem Starčević.

Lacus Salsi, Iacobum Kearney.

Helenopolitanum in Bithynia, Ioannem Baptistam Ressia, iam Episcopum Montis Regalis in Pedemonte.

Arcensem, Iordanum Corsini, iam Episcopum Guastallensem.

Pinskensem, Casimirum Bukraba.

Seljensem, Iacobum Mangers, Vicarium Apostolicum de Oslo.

Cornensem, Mathiam Leonardum Trudonem Brans, primum Vicarium Apostolicum de Padang.

Augustanum, Franciscum Imberti.

Nominis Iesu seu Caebuanum, Gabrielem Reyes.

Silensem, Franciscum Spellman, Auxiliarem Emi P. D. Gulielmi S. R. E. Cardinalis O'Connell, Archiepiscopi Bostoniensis.

Algizensem, Carolum Carmelum de Vasconcellos, Auxiliarem R. P. D. Ioachimi Silverii de Souza, Archiepiscopi Adamantini.

Jaciensem, Salvatorem Russo.

Valentinensem, Camillum Pic, iam Episcopum Vapicensem.

Meldensem, Fridericum Lamy.

Vapicensem, Augustum Bonnabel.

Nivernensem, Patritium Flynn.

Petrocoricensem, Georgium Louis.

Carcassonensem, Ioannem Pays.

Verbianum, Aemilium Barthès, Auxiliarem R. P. D. Petri Caelestini Cézérac, Archiepiscopi Albiensis.

Bethleemitanum et Abbatem « nullius » Sancti Mauritii Agaunensis, Bernardum Burquier.

Tunquensem, Chrysanthum Luque, iam Episcopum Croensem.

Eistettensem, Conradum von Preysing.

Misnensem, Petrum Legge.

Drepanensem, Ferdinandum Ricca.

Marcianensem, Vincentium Castellanos y Nuñez, iam Episcopum de Tulancingo.

Guastallensem, Iacobum Zaffrani.

Grossetanum, Paulum Galeazzi.

Campaniensem, Petrum Capizzi.

Petrolinensem, Idilium Soares.

Croensem, Ioannem Bernardum MacGinley, iam Episcopum Montereyensem-Fresnensem.

Montis Regalis in Pedemonte, Sebastianum Briacca.

Brigantiensem, Aloisium Antonium de Almeida.

Sanctae Fidei in America, Nicolaum Fasolino.

Catamarcensem, Vincentium Peira.

Casiotanum, Augustinum Baumann, Auxiliarem R. P. D. Gasparis Klein, Archiepiscopi Paderbornensis.

Dionysiensem, Antonium Lippolis iam Episcopum Uxentinum.

Foroliviensem, Iosephum Rolla.

Gravelburgensem, Arthurum Melanson.

Dausarenum, Franciscum Gomez de Santiago, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. (qui iam successit, bo. me.) Alexandri Garcia Fontcuberta, Vicarii Apostolici de Haiphong.

Vasadensem, Iosephum Byrne, Vicarium Nostrum Kilima-Njaro.

Coronensem, Eduardum van Goethem, primum Vicarium Apostolicum de Coquilhatville.

Pomariensem, Hubertum Paulissen, Vicarium Apostolicum de Kumasi.

Alexandrinum in Luisiana, Danielem Desmond.

Thaumacensem, Aemilium Barillon, iam Episcopum Malacensem.

Paphiensem, Iosephum Fan, Vicarium Apostolicum de Tsining.

Aradensem, Petrum Mariam Gourtay, Vicarium Apostolicum Guyanae gallicae.

Gadarensem, Martialem Petrum Mariam Jannin, primum Vicarium Apostolicum de Kontum.

Sozopolitanum, Ioannem Baptistam Tong, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Ioannis Petri Alexandri Marcou, Vicarii Apostolici de Phat Diem.

Aulonitanum, Ioannem Lazzart, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Francisci Lazari Seguin, Vicarii Apostolici de Kweiyang.

Salonensem, Franciscum Zapletal, Auxiliarem R. P. D. Caroli Kašpar, Archiepiscopi Pragensis.

Tarnoviensem, Franciscum Lisowski, iam Episcopum Mariammitanum.

Ventimiliensem, Augustinum Rousset.

Hippenum, Iosephum Elmerum Ritter, Auxiliarem R. P. D. Iosephi Chartrand, Episcopi Indianapolitani.

Tiburtinum, Dominicum Della Vedova.

Ulpianensem, Aloisium Zaffarami, iam Episcopum Tudertinum.

Zephyrensem, Antonium Eltschkner, Auxiliarem R. P. D. Caroli Kašpar, Archiepiscopi Pragensis.

Mariammitanum, Iosephum Gawlina.

PRAELATUM:

Schneidemühlensem, praelatura « nullius » noviter erecta, Franciscum Hartz.

Denique Sanctissimus confirmasse Se dixit ratasque habuisse electione canonice factas:

R. P. D. Isaaci Koudabache, ad Ecclesiam archiepiscopalem *Urmiensem Chaldaeorum*, cui in personam unita est Ecclesia cathedralis *Salmasiensis*.

R. P. D. Habib Naassani, ad Ecclesiam archiepiscopalem *Aleppensem Syrorum*.

R. P. D. Pauli Salmas, ad Ecclesiam archiepiscopalem de *Transjordania*, ritus graeci-melchitici, nuper erectam.

R. P. D. Gabrielis Nabaa, ad Ecclesiam cathedralem *Sidoniensem Melchitarum*.

VIII. – PRAESTATIO IURAMENTI AC POSTULATIO PALLII

Provisione Ecclesiarum peracta, Rmi Cardinales Boggiani, Cancellarius S. R. E., Sincero, Episcopus Praenestinus et Cerretti, Episcopus Veliternus iuramentum de more singuli praestiterunt.

Accedens demum Patriarcha Ecclesiae Ciliciae Armenorum Pallium de corpore Beati Apostoli Petri instanter, instantius, instantissime postulavit. Postea, per legitimum procuratorem, facta est postulatio Pallii pro Ecclesia patriarchali Antiochena Maronitarum.

II

CONSISTORIUM PUBLICUM

Feria V, die 16 Martii 1933, in navi Ss. Processi et Martiniani Basilicae Vaticanae, publicum fuit Consistorium pro Canonizatione Beati Andreae Huberti Fournet, presbyteri saecularis, fundatoris Filiarum Crucis, vulgo « Sororum S. Andreae ». Praestita itaque a Rmis DD. Cardinalibus Summo Pontifici obedientia, D. Augustinus Schmid, sacrae Consistorialis Aulae Advocatus retulit vitam, virtutes et miracula Beati Andreae Huberti Fournet, atque pro illius Canonizatione de more institit.

R. P. D. Antonius Bacci, Apostolicarum litterarum ad Principes Secretarius, stans a sinistro pontificii Solii latere, cappa indutus, D. Advocato in genua provoluto Sanctitatis Suae nomine his verbis respondit:

« Si Beatissimus Pater summo semper afficitur gaudio, cum alicui ex Ecclesiae filiis sanctorum caelitum honores decernere licet, at piaculari hoc anno, cum sollemnia undevicies saecularia agantur humani generis Redemptionis, multo quidem vehementius laetatur.

Nihil enim opportunius videtur, quam ut, christianae virtutis heroibus in totius orbis luce collocatis omnibusque in exemplum propositis, animadvertant homines exploratumque habeant ut per saeculorum decursum divinae gratiae rivuli, profuso a Iesu Christo sanguine manantes, non exaruerunt, ita sanctitudinis ornamentum et decus Catholicae Ecclesiae numquam defuisse, numquam esse in posterum defutura. Quemadmodum enim agrorum glebae ac caespites, solis luce collustrata eiusque calore tepefacta, germina floresque educunt, variosque fructus maturant, ita mortalium animi, si evangelicae doctrinae iubar religiose in se colligant, si divinae caritatis ardorem actuose refoveant, facere non possunt quin ad perfectissimae vitae apicem totis viribus contendant.

Ad peculiarem vero causam quod attinet, quam vos digne diserteque perorando dixistis, aliud etiam est cur Sanctitas Sua Beato Andreae Huberto Fournet summos triumphantis Ecclesiae honores decernere aveat; siquidem de eximio viro agitur, qui turbulentissimis temporibus per aspera

ad ardua procedens ita christianis virtutibus, mirabilibus factis a Deo comprobatis, excelluit, ut in se non modo, sed in ceteris etiam expressam Iesu Christi imaginem referre eniteretur.

Quapropter si, eius gloriâ legitime consecratâ atque adauctâ, ad eum imitandum colendumque Apostolica auctoritate invitentur omnes, non parum inde utilitatis non haurire iidem non poterunt.

Nihilo setius hoc tanti ponderis negotio, quod cum inerranti Iesu Christi Vicarii magisterio coniungitur, usque adeo Summus Pontifex supersedendum putat, donec in Consistorio *semipublico*, quod vocant, Patres Cardinales omnesque, quotquot conventuri sunt, Patriarchas, Archiepiscopos et Episcopos, servato Romanae Ecclesiae instituto ac more, sententiam rogaverit.

Atque interea ut sibi a Spiritu Sancto Paraclyto caelestia lumina impetrent, Christi fideles adhortatur universos.

Hoc, Sanctissimi D. N. nomine ad orationes vestras respondendum habui, ut concredito mihi muneri satisfacerem».

Deinde Sanctissimus D. N. Pius Pp. XI sollemniter imposuit Galerum rubrum Pontificalem Emis et Rmis DD. Cardinalibus:

Angelo Mariae Dolci,

Petro Fumasoni Biondi,

Maurilio Fossati,

Roderico Villeneuve,

Eliae dalla Costa,

Theodoro Innitzer.

Interim per Advocatum Sacri Consistorii Ioannem Guasco pro tertia vice peroratio fiebat Causae Servi Dei Dominici Savio, adolescentis ex Oratorio Salesiano Beati Ioannis Bosco.

III

CONSISTORIUM SECRETUM

Publico peracto Consistorio, habitum est in consueta aula Palatii Apostolici Vaticani, *Consistorium secretum* in quo, postquam Beatissimus Pater os supradictis novis Cardinalibus, ut de more, clausisset, sequentes proposuit Ecclesias.

I. – PROVISIO ECCLESIARUM

Metropolitanae Ecclesiae Firmanae praefecit R. P. D. Herculem Attuoni, hactenus Episcopum titularem Caesariensem Philippi.

Archiepiscopali Ecclesiae Iadrensi, R. P. D. Petrum Doimum Munzani, hactenus Episcopum titularem Sareptenum.

Cathedrali Ecclesiae Bovensi, R. D. Iosephum Cognata, e Pia Societate Salesiana Beati Ioannis Bosco.

Cathedrali Ecclesiae Zamboangensi, R. P. Aloisium del Rosario, e Societate Iesu.

Cathedrali Ecclesiae Cagayanae, nuper erectae, R. P. Iacobum Hayes, e Societate Iesu.

Titulari episcopali Ecclesiae Tanaitanae, R. D. Iosephum Ts'oei, deputatum primum Vicarium Apostolicum de Yungnien.

Titulari episcopali Ecclesiae Tloënsi, R. D. Matthaeum Ly-iun-ho, deputatum primum Vicarium Apostolicum de Yachow.

Titulari episcopali Ecclesiae Pharbaethitanae, R. D. Hiacynthum Gaudentium Stanchi, O. F. M., deputatum Vicarium Apostolicum de Changsa.

Archiabbatiae nullius *Sancti Martini in Monte Pannoniae*, R. P. Chrysostomum Kelemen, O. S. B.

II. – ORIS APERITIO ET TITULORUM ASSIGNATIO

Post haec Beatissimus Pater os aperuit novensilibus Cardinalibus, ut in Consistoriis, Congregationibus, aliisque coetibus et functionibus cardinalitiis suas iam valeant proferre sententias, eisque tradidit anulos, singulisque assignavit

ANGELO MARIAE DOLCI, *Titulum Sanctae Mariae de Victoria.*

PETRO FUMASONI BIONDI, *Titulum Sanctae Crucis in Hierusalem.*

MAURILIO FOSSATI, *Titulum Sancti Marcelli.*

RODERICO VILLENEUVE, *Titulum Sanctae Mariae Angelorum in Thermis.*

ELIAE DALLA COSTA, *Titulum Sancti Marci.*

THEODORO INNITZER, *Titulum Sancti Chrysogoni.*

III. – POSTULATIO PALLIORUM

Tum Revmus Cardinalis Granito di Belmonte, Sacri Collegii Cardinalium Decanus, postulavit Pallium pro cathedrali Ecclesia *Ostiensi;* Revmus Cardinalis de Faulhaber, nomine et vice Cardinalis Bertram po-

stulavit Pallium pro Ecclesia *Vratislaviensi*, nuper in metropolitanam erecta; Revmus Cardinalis Fossati, postulavit Pallium pro metropolitana Ecclesia *Taurinensi*; et similiter Revmus Cardinalis Villeneuve, pro Ecclesia metropolitana *Quebecensi*; Revmus Cardinalis Dalla Costa, pro metropolitana Ecclesia *Florentina*; Revmus Cardinalis Innitzer, pro metropolitana Ecclesia *Vindobonensi*.

Deinde personaliter institerunt pro Pallio, Antistites dati Ecclesiis archiepiscopalibus *Hydruntinae, Turritanae, Theatinae, Aquilanae, Anconitanae, Sipontinae, Bonaërensi, Firmanae*, atque episcopali Ecclesiae *Anagninae* ex privilegio.

Per procuratores vero postulatio facta est pro Ecclesiis archiepiscopalibus: *Catanensi, Paderbornensi* (per elevationem sedis), *Milwaukiensi, Portus Principis* (per successionem), *Rhemensi, Halifaxiensi* (per successionem), *Rossanensi, Belemensi de Parà, Rhedonensi, Sancti Iacobi de Chile, Aquensi, Turonensi, Vancuveriensi* (per successionem), *Pragensi, Sancti Pauli de Minnesota, Pisana, Urbinatensi, Friburgensi, Senonensi, Senensi* (per successionem), *Bracharensi* (per successionem), *Goyasensi* (per elevationem sedis), *Panamensi, Iadrensi*, itemque, ex privilegio, pro episcopali Ecclesia *Varmiensi*.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

DECRETUM

DE CONSISTORIO AD EXQUIRENDA SUFFRAGIA PRO CANONIZATIONE BEATI A. H. FOURNET.

In Consistorio, subsignata die habito in palatio Apostolico Vaticano, Ssm̃us Dominus noster Pius div. Prov. Pp. XI die secunda mensis Maii p. f. Consistorium semipublicum fieri decrevit, in quo exquiret Episcoporum sententiam pro canonizatione Beati Andreae Huberti Fournet, sacerdotis saecularis, fundatoris Congregationis Filiarum a Cruce. Quapropter Ssm̃us Dn̄us praescribit ut omnes Antistites, qui sunt intra centesimum ab Urbe lapidem, si possint, Romam tempestive petant, praefato Consistorio intersint, suffragium suum edituri; et solemni canonizationi, si in eodem Consistorio indicta fuerit, adsistant suo tempore. Ceteros vero Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Praelatos et Abbates *nullius* de his quae supra memoravimus certiores reddit, laetus quidem si qui ad eumdem finem romanum iter suscipere valeant. Ne autem frequentibus itineribus nimium graventur Ordinarii locorum, Sanctitas Sua benigne indulget ut qui sive occasione Consistorii Romam convenerint sive praefatis solemniis adfuerint, proxima vice ab obligatione sacra Limina visitandi eximantur.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 13 Martii 1933.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

MONITUM

Rmi Archiepiscopi et Episcopi qui, iuxta praecedens Sacrae Congregationis Consistorialis convocationis decretum, Romae semipublico Consistorio pro Canonizatione vel sacris Canonizationis Solemniis intererunt, quamprimum Adsessori Sacrae Congregationis Consistorialis (*Palazzo della Cancelleria, Piazza della Cancelleria, 1 - Roma-116*) et subscripto Apostolicarum Caeremoniarum Praefecto (*Piazza Capranica, 98 - Roma-120*) per epistolam significent quo circiter die venturi sunt, ut Praesulum numerus opportune cognoscatur, et ipsi schedulas et intimationes pro Consistorio vel Canonizatione tempestive accipere possint.

Ne vero Apostolici cursores in schedularum distributione ancipites haereant de Episcoporum domiciliis, oportet ut ipsi Archiepiscopi et Episcopi in scriptis eumdem Caeremoniarum Praefectum de suo quisque domicilio certiorem faciant.

Iidem Antistites secum deferent vestes praelatitias laneas violaceas, cum mantelleto pariter laneo violacei coloris, biretum, rochetum et cappam laneam violaceam sine pellibus armellineis pro Consistorio; quibus vero cappae praesto non sint, ex benignitate Sanctissimi Domini nostri Papae, ad Consistorium fas erit accedere indutos mantelleto supra rochetum.

Pro sacris vero Canonizationis Solemniis, Praesules deferent amictum, mitram ex linea tela alba et unum pluviale simplex ex lamina aurea *rubra* sin minus ex serico damasceno coloris *rubri*.

Antistites autem Cardinalitia dignitate praefulgentes, vestes cardinalitias *rubei* coloris et cappam *violaceam* sine pellibus armellineis pro Consistorio habebunt. Pro Solemniis autem Canonizationis induent calceos rubeos, amictum, planetam *rubram* opere phrygio aureo distinctam, mitram serico-damascenam. Cappellani caudatarii induent vestem sericam violaceam cum crocea lanea violacei pariter coloris, cum superpelliceo et vimpa.

Praesules ad Ordines vel Congregationes religiosas pertinentes quoad rochetum et qualitatem ac colorem vestium, consuetum morem servabunt.

A die 1a Maii e cappis Emorum et Rmorum S. R. E. Cardinalium, Episcoporum et officialium Curiae tollentur pelles armellineae, et Cardinales ac Antistites aliique de capella, domo vel familia Pontificis, ad Ordines vel religiosas Congregationes non pertinentes, vestes sericas induent.

Romae, die 16 Martii 1933.

De mandato Ssmi D. N. Papae.

L. ✠ S.

CAROLUS RESPIGHI,
Protonot. Ap., Caerem. Praefectus.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SEGRETERIA DI STATO

CONGREGAZIONI ASSEGNATE AI NUOVI CARDINALI

Con biglietti della Segreteria di Stato del 16 corr., la Santità di Nostro Signore si è benignamente degnata di assegnare: all'Emo Signor Cardinale Angelo Maria Dolci le Sacre Congregazioni: *per la Chiesa Orientale, dei Riti e degli Affari Ecclesiastici Straordinari*; all'Emo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, le Sacre Congregazioni: *Concistoriale, per la Chiesa Orientale e dei Seminari e delle Università degli Studi*; all'Emo Sig. Cardinale Maurilio Fossati, Arcivescovo di Torino, le Sacre Congregazioni: *dei Sacramenti, del Concilio e dei Religiosi*; all'Emo Signor Cardinale Rodrigo Villeneuve, Arcivescovo di Québec, le Sacre Congregazioni: *dei Sacramenti, de Propaganda Fide e della Reverenda Fabbrica di S. Pietro*; all'Emo Signor Cardinale Elia dalla Costa, Arcivescovo di Firenze, le Sacre Congregazioni: *del Concilio, dei Religiosi e dei Seminari e delle Università degli Studi*; all'Emo Signor Cardinale Teodoro Innitzer, Arcivescovo di Vienna, le Sacre Congregazioni: *per la Chiesa Orientale, de Propaganda Fide e Cerimoniale.*

Con Biglietto della Segreteria di Stato, in data 16 Marzo, la Santità di Nostro Signore si è benignamente degnata di nominare *Prefetto della Sacra Congregazione de Propaganda Fide* l'Emo e Rmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.

BREVIARIUM ROMANUM

(totum) ex Decreto sacrosancti Concilii Tridentini restitutum, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, *Pii Papae X auctoritate reformatum*, Quarta editio post typicam. - Editum charta indica; altum mm. 176, latum 111, crassum 33, gr. 750 pondo. - Paginae, qua typis impressae sunt, patent mm. 160 × 100. - Volumen in-12° pp. LXXX-1516-[198]-75*.

— In *brochure* . . . . . (G)	75 —	77 —	82 —
— (A) *Volumen corio nigro contectum, nervis consutum, sectione foliorum rubra, cum signis, fibulo, stigmate ac theca*	95 —	97 —	102 —
— (B) *Idem, cum sectione foliorum aurea*	98 —	100 —	105 —
— (C) *Idem, corio caprino primae selectionis*	115 —	117 —	122 —

Propria aliarum Dioecesium, si quidem eadem forma foliorum ac Breviarium nostrum edita fuerint, ad petitionem mittentium simul cum Breviario nostris curis et absque pretii augmento consuentur.

NB. - Seminariis et Religiosis Communitatibus, imminutio pretii conceditur.

MISSALE ROMANUM

ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum; S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, a Pio X reformatum et Benedicti XV auctoritate vulgatum. *Editio quarta post typicam.* - Volumen paginis constans LX-728-[224]-8, charta manufacta. Typis rubris-nigris (cm. 22×31).

— Solutum	85 —	90 —	110 —
— (A) Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea aliisque ornamentis signatum	135 —	140 —	160 —
— (B) Volumen corio contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea, aliisque ornamentis signatum	160 —	165 —	185 —
— (C) Volumen corio contectum, sectione foliorum aurea aliisque ornamentis aureis et cruce aurea perbelle signatum	175 —	180 —	200 —

Propria aliarum Dioecesium, si quidem eadem forma foliorum ac Missale nostrum edita fuerint, ad petitionem mittentium simul cum Missale nostris curis edito absque pretii augmento consuentur.

MISSALE ROMANUM

ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum; S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, a Pio X reformatum et Benedicti XV auctoritate vulgatum. - ***Tertia editio post typicam.*** - Volumen paginis constans LXXXVIII-634-[202], charta subtili non translucida, nigro tantum crassoque charactere impressum, cum rubricis cursivis, quas vocant, litterarum formis (cm. 17×26).

— Solutum	30 —	33 —	40 —
— (A) Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra, cruce aurea aliisque ornamentis signatum	47 —	50 —	57 —
— (B) Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea, cruce aurea, aliisque ornamentis signatum	50 —	53 —	60 —
— (C) Volumen corio totum contectum, sectione foliorum aurea aliisque ornamentis aureis et cruce aurea perbelle signatum	85 —	90 —	97 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
CODEX IURIS CANONICI Pii X Pontificis Maximi iussu digestus, BENEDICTI Pp. XV auctoritate promulgatus. Praefatione Emi Petri Card. Gasparri, et indice analytico alphabetico auctus.			
— (A) **Editio in-16°** (cm. 9 1/2×15), characteribus nitidis, lectuque facillimis, charta subtili non translucida; fol. LXXII-918	10 —	11 —	12 —
— (B) *Linteo anglico contectum, angulis rotundatis, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo*	14 —	15,50	17 —
— (C) **Editio in-16°** (cm. 9×14), characteribus nitidis, lectuque facillimis, *charta indica*; fol. LXXII-918. — *Linteo anglico contectum cum titulo aureo*	18 —	19,50	20,50
— (D) *Pelle vitulina contectum, angulis rotundatis, dorso flexibili, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo*	22 —	23,50	24,50
— (E) **Editio in-12°** (cm. 12 1/2×19 1/2) character. grandiusculis; fol. XLIV-854	15 —	16,50	20,50
— (F) *Linteo anglico contectum, angulis rotundatis, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo*	21 —	22,50	26,50
— (G) **Editio in-12° cum Fontium annotatione** (cm. 12 1/2×19 1/2), characteribus nitidis, lectuque facillimis, charta subtili; fol. XLVIII-932	24 —	26,50	30 —
— (H) *Linteo anglico contectum, angulis rotundatis, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo*	30 —	31,50	36 —
— (O) **Editio in-8° cum Fontium annotatione** (cm. 16 1/2×26), charta crassiore, characteribus grandiusculis; fol. XLVII-784	30 —	33 —	40 —
CODICIS IURIS CANONICI FONTES, cura Emi Petri Card. Gasparri, in-8°.			
Vol. I.	65 —	68,50	77 —
Vol. II.	70 —	73,50	80 —
Vol. III.	65 —	68 —	75 —
Vol. IV.	85 —	88,50	97 —
Vol. V.	85 —	88,50	97 —
Vol. VI.	80 —	83,50	92 —
Vol. VII. (sub prelo)	—	—	—
BIBLIORUM SACRORUM iuxta Vulgatam Clementinam. NOVA EDITIO, breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. – Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.			
(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo	60 —	63 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo	60 —	63 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo	55 —	58 —	63 —
HORÆ DIURNÆ BREVIARII ROMANI ex decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restituti, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editi aliorumque Pontificum cura recogniti, *Pii Papae X auctoritate reformati. Editio secunda post typicam.* – Impressio rubra et nigra. Lineis rubris inquadratum, typis clarissimis, charta indica (mm. 13 1/2×8 1/2):			
(A) Solutum	17 —	19 —	20 —
(B) Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra, cum theca	23 —	25 —	26 —
(C) Idem, sectione foliorum aurea	24 —	26 —	27 —
(D) Volumen corio nigro contectum, dorso flexibili, sectione foliorum rubra cum theca	30 —	32 —	33 —
(E) Idem, sectione foliorum aurea	32 —	34 —	35 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).